

لَوْلَمْ يَخْلُقْ عَلِيًّا لَمْ يَكُنْ لِفَاطِمَةَ كَفُو

(هرگاه علی آفریده نمی شد، کسی که لایق همسری فاطمه باشد وجود نداشت.)

تختین روز از آخرین ماه سال قمری، سالروز پیوندی آسمانی است که دیگر هیچ گاه مانند  
آن در تاریخ تکرار نشد. علی علیه السلام، پیشوای پارسایان با فاطمه علیها السلام،  
برترین بانوی جهان پیمان عشق بست و خدا، والاترین فرستاده خویش را بر این پیمان گواه  
گرفت. برکت این ازدواج، عمری به گستردگی آفتاب دارد؛ هم چنان که یاد و نام  
آن در تاریخ برای همیشه ماندگار گردید. اول ذیحجه، روزی مبارک برای همه نوکامانی

است که دل به زندگی فاطمی علیها السلام داده اند تا شادی خود را با خاطره همیشه روشن  
آن روز مبارک، پیوند زنند.

پیوند دو دریای بی کران (مرج البحرين يلتقيان)

آبروی زمین و آسمان را در سپیدی پیراهن بخت، ملائک به حبله می برند؛ امشب،  
دو دریای بی کران به هم می پیوندند و در این وصل بی مانند، همه اقیانوس های عالم،  
انگشت به دهان اند... خداوند از ازل، آغوش مهر این دو عصمت بی پایان را برای  
یکدیگر خلق کرد و دامن پرستاره شان را به امید هم آفرید. این دو گیاه مهر، در سایه سار  
درخت رسالت، عشق و ادب و توحید را تلمذ کردند و هر دو، دست در دست هم نهادند

تا سلاله رسول، بی ادامه نماند. عفت بی پایان روزگار؛ ام ایها! امشب که تو همسر  
صاحب ذوالفقار می شوی و عروس خانه ابوتراب، امشب که از آغوش پیامبر به خانه  
امام می روی، همه زنان عالم به "تویی" پاکدامن سعادت پیشه رشک می برند. امشب  
که علی کلید خانه اش را در دستان تو می گذارد و تو، همه نه سالگی رنج کشیده ات را به او تکیه  
می دهی، امشب که نامت را کنار نام مرتضی، در آسمان بر تخت می نشاند، چادر  
سفید بخت تازه عروست را بر سر همه عالم بکشد تا ریح وصال تو با آفتاب، کائنات را  
خنجه کند. خوشابه حال "کوثر" می که هم نفس "هل اتی" می شود! خوشابه حال حیدری که  
دستان محبوبه حق را در دست خویش می گیرد! خوشابه حال "شجره طیّه" ای که از این  
وصل معصوم، سر بر می آورد و تا ثریا قدمی کشد. پیامبر، پیشاپیش فاطمه علیها السلام

حرکت می کرد. جبرئیل و میکائیل، سمت راست و چپش بودند. هفتاد هزار فرشته به دنبالش راه افتاده بودند تا عطر گام های دردانه پیامبر، مشامشان را بنوازند. ملکوتیان به وجد آمده بودند. آفتاب، روی شانه مدینه دست گذاشته بود و ابرهای کدر را طرد می کرد تا در روشنی، به خانه علی علیه السلام برسند. اینجا خانه علی ست! همه آمده اند، پیامبر، جبرئیل، میکائیل... حتی آنها که پیامبر دست رد بر سینه شان زده بود و در پاسخ خواستگاری شان از فاطمه علیها السلام فرموده بود: «در انتظار فرمان خدا هستم».

همه آمده اند: فاطمه نیز آمده است؛ آمده است تاتیش سحبه های مشترکش را در ساحت سرنوشت قدم بزند. آمده است تا شریک سحبه های سخت تنهایی علی علیه السلام باشد. آمده است تا در ازدحام نامرد شهر، گرد و غبار غربت علی علیه السلام را بکاهد.

آمده است تا عظمت انسان را در آینه عصمت، به تصویر بکشد. اگر علی علیه السلام  
نبود... راستی اگر علی علیه السلام نبود، چه کسی هم کفو فاطمه علیها السلام بود. امام  
صادق علیه السلام می فرماید: «اگر خداوند علی بن ابیطالب علیه السلام را نمی  
آفرید، فاطمه علیها السلام را همسری نبود».

اداره فرهنگی و اجتماعی پیام نور استان قم